

РЕШЕНИЕ

№ 1039

гр. София, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **12002** по описа за **2021** година докладвано от съдия Христо Минев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Агенция за хората с увреждания /А./ в Министерството на труда и социалната политика с адрес на управление С., [улица]-106, представявано от Гл.юрисконсулт Б. Б., срещу РЕШЕНИЕ от 26.10.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 13-ти състав, постановено по НАХД №11845/2020г., с което е отменено НП №107/0023-4360 от 23.07.2018г., издадено от изпълнителния директор на Агенцията за хората с увреждания, относно наложено наказание имуществена санкция в размер на 10000.00лева за извършено нарушение на чл.12 ал.2 т.1 от Наредбата за условията и реда за осъществяване и контрол на дейностите по предоставяне на помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания и медицински изделия, посочени в списъците по чл.35г, ал.1 от ЗИХУ – НУРОКДППСПСХУМИ (отм.).

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му в нарушение на съдопроизводствените правила. Твърди се, че неправилно е установена фактическата обстановка, като не се били обсъдени всички събрани по делото доказателства. Твърди се също, че неправилно СРС е възприел че са били допуснати процесуални нарушения свързани с установяване на нарушението и съставянето на АУАН извън предвидените за това процесуални способи, твърди се също, че неправилно е било

възприето, че не е посочена дата на нарушението и място на неговото извършване. Твърди се че АУАН и НП отговарят на изискванията на ЗАНН за съдържание и срочност.

Касаторът моли да бъде отменено решението на СРС, НО, 13-ти състав по НАХД № 11845/2020г., като спорът се реши по същество, чрез потвърждаване на НП и присъждане на разноски – присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 120.00лева, направено е и възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от ответната страна.

В с.з. касаторът е редовно призован не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба – [фирма], редовно уведомен се представляват от адв. З., който оспорва касационната жалба и по същество изразява становище, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила, претендира и за заплащане на разноските в пълен размер, тъй като пътува от [населено място].

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение от 26.10.2021г. по НАХД № 11845/2020г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 13-ти състав е ОТМЕНИЛ наказателно постановление /НП/ №107/0023-4360 от 23.07.2018г., издадено от изпълнителния директор на Агенцията за хората с увреждания, относно наложено наказание имуществена санкция в размер на 10000.00лева за извършено нарушение на чл.12 ал.2 т.1 от Наредбата за условията и реда за осъществяване и контрол на дейностите по предоставяне на помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания и медицински изделия, посочени в списъците по чл.35г, ал.1 от ЗИХУ – НУРОКДППСПСХУМИ (отм.).

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е приел писмените доказателства, представени с наказателното постановление, обсъдил е доводите и възраженията на страните, а също и показанията на свидетелката Т. Д. С., дадени в хода на съдебното следствие проведено по делото в СРС. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че са били допуснати съществени процесуални нарушения при съставянето на АУАН и издаването на НП. Правилно СРС е установил, че АУАН и НП са издадени от длъжностни лица в рамките на тяхната компетентност - съобразно чл.15 ал.6 от НУРОКДППСПСХУМИ и представената заповед №0023-0461/30.01.2018г.

Правилно СРС е установил, че в АУАН и НП липсва описание на мястото на извършеното нарушение и същото не би могло да се изведе от фактическото описание на нарушението.

Правилно СРС е установил, че е установено неизпълнение на задължението за представяне на анализ на цените на продаваните медицински изделия, съобразно фактурите, издадени от търговците на едро в законоустановения срок до 30.10.2017г., като не е посочена конкретната дата на извършване на нарушението. Доколкото деянието е извършено чрез бездействие, то следователно нарушението е било извършено на 31.10.2017г. – първия ден след изтичане на срока за изпълнение на задължението.

Правилна е и констатацията, че в НП е посочено единствено, че жалбоподателят не е изпълнил задължението си за представяне ежегодно до 30.10. на текущата година анализ на цените на продаваните медицински изделия, съобразно фактурите, издадени от търговците на едро, без да е било конкретизирано за коя текуща година става въпрос. НП е издадено през 2018г. и правилно е прието че това е текущата му година, но посочения срок 30.10. все още не е бил настъпил към постановяване на НП.

Налице е съществено противоречие между описаната в АУАН фактическа обстановка и тази изложена в НП, като е допусната грешка при изписването на фактическата обстановка изложена в НП, която не може да бъде санирана по никакъв начин в съдебното производство.

Правилно СРС е установил, че най – ранният момент на откриване на нарушителят е датата на съставяне на Констативния протокол №1 – 09.02.2018г. от А.. Нарушителят е бил безспорно идентифициран и именно от този момент е започнал да тече срока за съставяне на АУАН по чл.34 от ЗАНН. Акта е бил съставен на 14.05.2018г., извън предвидения тримесечен срок, поради което и не е следвало да бъде издавано НП, а производството е следвало да бъде прекратено.

Настоящата инстанция също споделя разбирането, че при така описаните процесуални нарушения е било безпредметно обсъждането приложението на материалния закон, като по този начин правото на защита на касатора не е нарушено.

Правилно СРС се е произнесъл относно размера на присъденото адвокатско възнаграждение, като е определил то да бъде намалено до предвидения от закона минимум.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 13-ти състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

При анализ на всички събрани доказателства, настоящият състав приема, че съдебното решение е правилно, мотивирано и законосъобразно.

За настоящата инстанция не съществуват съмнения относно установената и приета от СРС фактическа обстановка, като ясно са посочени допуснатите в хода на административнонаказателното производство процесуални нарушения, поради което е било и безпредметно произнасянето на СРС по отношение приложението на материалния закон.

Съдът не споделя възражението на касатора за липса на допуснати процесуални нарушения.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че съдебното решение от 26.10.2021г. на СРС, НО, 13-ти състав е правилно и законосъобразно, поради което и следва да бъде потвърдено изцяло. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

Предвид изхода на делото, съдът следва да се произнесе по искането за присъждане на разности на ответника, като намира, че следва да му бъде присъдено адвокатско възнаграждение в размер на 830.00лева, минимума предвиден от закона, доколкото по делото не са представени каквито и да било доказателства за установяване на

обстоятелството дали адв. З. е направил разноски за пътуване до [населено място]. Факта, че същия е вписан в АК П. по никакъв начин не доказва твърдението му че пътува от този град до [населено място] единствено и само за явяване по настоящото дело.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XIII Касационен състав на основание чл.221 ал.2 от АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ПОТВЪРЖДАВА решение от 26.10.2021г., постановено по НАХД № 11845/2020г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 13-ти състав, с което е отменено НП № 107/0023-4360/23.07.2018г., издадено от Изпълнителния Директор на Агенцията за хората с увреждания - С..

ОСЪЖДА Агенцията за хората с увреждания да заплати на [фирма] ЕИК[ЕИК] сумата от 830.00лева, разноски по делото за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.